

Oudejaarsviering Pieltsjerke 2016 Ds. Tieneke van Lindenhuisen

mmv Catharina de Hoop, Anneke van Mourik en Wander Bruinsma

Deuteronomium 34,1

1 Mozes klimt op van de steppen van Moab naar de berg Nebo, de top van de Pisga in het aanschijn van Jericho; dan laat de Ene hem heel het land zien –

Overdenking

De staf van Aaron, de broer van Mozes, is op de berg Nebo geplant. En hij staat er nog steeds. Zal niet de originele zijn, wel de symbolische. Mozes kreeg de opdracht van God om de berg Nebo te beklimmen. En vanaf die berg kon hij in de verte het land van zijn dromen zien. Het land dat God aan zijn volk Israel had beloofd. Het was Mozes' levenstaak geweest om de mensen daarnaar toe te leiden. En dat was hem gelukt, samen met God.

In de synagoge wordt het jaar altijd met dit gedeelte uit de Tora afgesloten. Op hun eigen joodse data natuurlijk. Oud en nieuw vallen op de joodse kalender op een andere datum. En op het joodse Nieuwjaar begint men weer te lezen in Genesis: 'In den beginne schiep God de hemel en de aarde'.

Wij sluiten dit jaar ook af met het verhaal over de blik van Mozes op het beloofde land. Dit gedeelte is een soort onderonsje tussen God en Mozes. Die twee hadden een heel bijzondere band gekregen. Je zou bijna kunnen zeggen dat ze vrienden zijn geworden. Mozes krijgt als eerste het nieuwe land te zien waar alles om begonnen was. Het land dat Abraham en Izaak en Jakob en al die generaties daarvoor beloofd was. En we weten dat Mozes zelf niet ging, maar dat is een ander verhaal. Ook een mooi verhaal. Nu gaat het om die blik die Mozes gegund wordt.

Mozes zal ongetwijfeld ook even teruggekeken hebben. Op de reis die hij en het volk achter de rug hebben. Aan hun slavenbestaan, en de farao, aan de bevrijding en die lange tocht door de woestijn. Zijn reis met het volk was niet tevergeefs geweest. Mozes zag het met eigen ogen.

Een gedeelte uit
Psalm 103

1. Lit al wat yn my is de Heare loovje,
it djipste fan myn wêzen syn hillige namme priizje.
2. Lit al wat yn my is de Heare loovje,
en net ien fan syn woldieden ferjitte.
22. Loovje de Heare, al syn wurken,
yn alle oarden dêr 't Hy regearret.
Lit al wat yn my is de Heare loovje.

Overdenking

Er zijn mensen die in deze dagen de balans een beetje opmaken. Wat was van waarde in het oude jaar en waar ben ik dankbaar voor. Daarom toch ook psalm 103. Dat is een psalm vol dankzegging. Als je de psalm helemaal leest dan zie je dat het eerste gedeelte de dank is voor het persoonlijke en de rest is de dank over het handelen van God met zijn volk. Lit al wat yn my is de Heare loovje. Prijs de Heer mijn ziel. Maar er zit ook wederkerigheid in, dat God gezegend wil worden in deze psalm. Ook dat vind ik mooi. Dat het niet alleen gaat om wat jij zelf nodig hebt maar dat God ons ook nodig heeft. Dat de zegen van boven komt, in ons binnenste en vervolgens ook weer naar boven gaat. En dat dat dan een voortgaande beweging is.

Nou kan het zijn dat het voorbije jaar geen goed jaar was voor je. En dat het een beetje raar voelt om God dan zo te loven en te danken. Dat je dat moeilijk vindt.

Ik zag laatst het programma de verwondering waarin Annemiek Schrijver met Freek de Jonge in gesprek is. En ze spraken ook over lijden. Dat leven ook lijden is. Freek de Jonge weet daar alles van. Hij verloor een kind en een kleinkind.

En Annemiek Schrijver vroeg aan hem: dat lijden – is het dan *verwerken* of *verweven* in je leven. En toen zei hij: ik geloof niet dat verwerken bestaat. En het een plekje geven bestaat ook niet. Het is altijd en alom aanwezig. En natuurlijk zijn er ook momenten dat je er aan voorbij kunt gaan. En dat je blij bent met wat er ook is. Het gaat om kunnen accepteren dat het leven kwetsbaar en broos is. Leven en gelukkig zijn betekent dan dat je om kunt gaan met je problemen. Laat ik jullie dat alles dan nu meteen maar meegeven als wens. Als ik jullie een gelukkig 2017 wens dan is dat geen wens van holadie holadio maar dat je om kunt gaan met wat je overkomt. Dat je dat evenwicht kunt vinden. En dankwoorden...